

עפ"ת 9615/01/15 - אזולין נדב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 9615-01-15 אזולין נדב נ' מדינת ישראל
תת"ע 2558-06-14
15 ינואר 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
נדב
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד נועה רסקין

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער נרשם דו"ח הזמנה לדין, כתב אישום על כך שביום 19.04.14 בסמוך לשעה 05:00 בבוקר בתל-אביב, נהג בשכרות.

בדיקה במכשיר הינשוף גילתה שיש בריאותיו אויר נשוף - כך נרשם בכתב האישום, וגם כי יש ריכוז אלכוהול, אך לא כתוב בכתב האישום מאומה באשר לאותו ריכוז.

המערער התייצב לישיבת יום 23.10.14, מועד שנקבע לאחר שהגיש בקשה לדחיית מועד, וביקש לדחות את הדין לשם קבלת ייצוג משפטי. בית המשפט נעתר לבקשתו ודחה ליום 30.11.14, אך המערער לא התייצב, גם לא התייצב סנגור עמו או במקומו.

בשל כך הרשיע בית משפט קמא את המערער בהיעדרו וגזר את דינו לעונשים שונים, בהם, בין היתר, פסילה בפועל למשך 24 חודשים וקנס בסך 3,000 ₪.

המערער, הפעם עם סנגור, הגיש בקשה לביטול פסק הדין מלווה בתצהיר, והודיע לבית המשפט כי טעה בתאריך וביקש לבטל את פסק הדין שניתן בטעות כנגדו.

בית משפט קמא, בהחלטה מפורטת ומנומקת, התבסס על הפסיקה הנוהגת של בית המשפט העליון ודחה את בקשתו. בשל כך הוגש הערעור.

ראשית יאמר, שראוי המערער לכל גינוי על כך שגם בבקשתו לבית משפט קמא, גם בערעור, לא ציין את הנימוק הנכון לאי-הופעתו בבית משפט קמא, והוא הנימוק שהוא סבר שיש לו דברים יותר חשובים לעשות כמו עבודתו, ובמקום זה נאמר שהייתה טעות בתאריך.

מנגד, אין להתעלם מהעובדה שכתב האישום שהוגש לבית משפט קמא היה חסר, לא תוקן בבית משפט קמא ונשאר כאשר אין בו התייחסות לשאלה כמה אלכוהול היה בריאותיו.

בסופו של יום, הורשע המערער בכתב אישום חסר.

עובדה זו האחרונה, שבוודאי לפחות לעניין העונש יש לה משקל, מקימה חשש מסוים מעיוות דינו, בעיקר כאשר שהורשע כשאין הוא מיוצג.

צדק בית משפט קמא בהחלטתו, כפי שגם טוענת המדינה בפניי, שעל-פי ההלכה הפסוקה, ראה למשל רע"פ 3507/11, יעקב ימין נ' מדינת ישראל, (30.06.11), שאין הבדל לצורך הרשעה בהיעדר בשל אי-הופעה בין עבירה קלה לבין עבירה חמורה של נהיגה בשכרות.

יחד עם זאת, בנסיבות תיק זה, כפי שצינתי לעיל, בהתחשב בכך שהמערער התייצב לישיבה הראשונה למענה, והישיבה שהוא לא התייצב הייתה ישיבה נדחית ולא ישיבת הוכחות, ובעיקר העובדה שכתב האישום חסר היה ולא תוקן בבית משפט קמא, יש, בנסיבות, הצדקה להחזיר את התיק לבית משפט קמא לדין מראשיתו.

עם זאת, אין ספק שיש מקום לחייב את המערער בהוצאות המדינה, במקרה זה, גם בקביעת ההוצאות יש להביא בחשבון שהמערער לא בזבז זמנם של עדים וגם בזבז מזמנו של בית משפט קמא לא היה במידה ניכרת ואחייב את המערער לשלם הוצאות בסך של 500 ₪ תוך 30 יום מהיום.

מאליו מובן שעם קבלת הערעור משמע שפסק דינו של בית משפט קמא בטל.

ניתן והודע היום, כ"ד טבת
התשע"ה, 15/01/2015, במעמד
הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידינו פרדויד